N°. 3867.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f*. 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan "het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 24 JANUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Januarij.

Men zegt dat Machiavelli ten jare 1527 te Florence gestorven en begraven is. 't Is mogelijk, maar wij gelooven er niets van. Machiavelli leeft nog altijd en nooit van al zijn dagen heeft hij zoo gezegevierd als op dit oogenblik. Hij regeert de wereld en ontvangt de eer, die grooten mannen toekomt. Men is te Florence bezig om hem, naast Viktor Emanuel en Keizer Napoleon III, een standbeeld op te rigten. De tijding van deze gebeurtenis, door den Graaf de Montalembert voor eenige weken in den *Correspondant* medegedeeld, heeft aan dat tijdschrift een *avertissement* gekost, maar is door niemand tegengesproken. De revolutionnairen in Toskane weten wat zij doen en zijn zeer konsekwent.

De kardinaal Consalvi zeide in der tijd: *un état de mensonge est la vie habituelle des cours; mais un mensonge à Rome perdrait tout un règne: sur le champ il faudrait un autre Pape.* Zeer natuurlijk. Het levend orgaan van de eeuwige Waarheid zou zich niet een oogenblik buiten de waarheid kunnen bewegen, zonder dat onmiddelijk de gansche wereld in verzet kwam. Maar met de politiek der hoven is dat anders. Zij leeft maar al te dikwerf van bedrog. En in onzen tijd van beroering, nu de revolutie [illegible], en kroon en schepter draagt, ten einde den vertegenwoordiger der eeuwige Waarheid te bestrijden, die niet liegen of bedriegen kan, in onzen tijd is "de staat van leugen" eene openbare zaak in de politiek.

De *Neue Pruiss. Zeitung*, het Berlijnsch anti-revolutionnaire blad, hetwelk met zulk machiavellismus volstrekt niet is ingenomen, heeft zich verpligt geacht, de Fransche politiek der laatste maanden te moeten aanduiden, als eene politiek van leugen en bedrog. Maar tot onze verbazing, meent zij daarvoor eene verschooning, zoo niet eene vergoëlijking te vinden in de opmerking, dat het Bonapartismus in Frankrijk daardoor tracht een systeem te verwezenlijken. Zoo zal het dan geoorloofd zijn, wanneer men een stelsel heeft uit te voeren, om tot dat doel van allen leugen en bedrog gebruik te maken!

Hetzij het geoorloofd of niet geoorloofd is, er is bij velen daaraan weinig gelegen, en bij den gang van zaken, waarin wij leven, wordt daarop volstrekt geen acht geslagen. Daarom is uit den mond van Z. H. Pius IX het openbaar verwijt van huichelarij gevloeid, dat, als een brandmerk op de gebeurtenissen geplaatst, het merkteeken dier veroordeelingen is, welke de goddelijke Voorzienigheid nooit nalaat door hare kastijdende hand te bekrachtigen. Dat is slechts eene kwestie van tijd. Inmiddels is de toespraak van den Paus reeds op zich-zelve eene kastijding, die reeds nu gevolgen heeft.

Voor ons is het sinds lang geen geheim meer dat de revolutie in de eerste plaats streeft naar de vernietiging van de koninklijke magt des Pausen, ten einde langs dien weg zijne kerkelijke magt te kunnen bereiken. Een Paus, die slechts het Vatikaan zou bezitten, zou wel is waar Paus blijven, gelijk Petrus in de gevangenis; maar hoe zal hij de Kerk regeren, wanneer de vijanden der Kerk al de toegangen tot het Vatikaan bewaken? Wanneer de Paus niets kan vernemen van, noch iets spreken tot de wereld, of het wordt opgevangen aan de poorten van het Vatikaan en vernietigd vóór dat het ter kennis van degenen komt, die het behoeven, wat is dan de Paus anders dan een gevangene, die opgesloten in zijn verblijf van alle gemeenschap met de wereld is afgezonderd? En als de revolutie daarheen streeft, gelijk zij dat werkelijk doet, wat verrigt zij dan anders, dan dat zij in de wereldlijke magt van den Paus de Kerk bestrijdt? En de Fransche politiek, die zich dienstbaar maakt aan de revolutie, wat beoogt zij anders dan de revolutie-zelve, aan welke zij hare diplomatie en hare legers ten steun biedt?

Wel is waar, de revolutie heeft gepoogd haar doel te verbergen. Zij heeft gezegd, dat zij den Paus wilde ontlasten van de zorgen van het koningschap, opdat hij zich geheel en alleen aan de Kerk zou wijden. De Fransche politiek van den dag mogt en kon dat niet zeggen, omdat er te velen in Frankrijk zijn, die dat kwalijk zouden opnemen. Zij sloeg een anderen toon aan. Zij zeide dat de Paus koning moet blijven, maar tevens ontlast worden van de zorg voor weerspannige onderdanen. Dat moest in een anderen vorm op hetzelfde rezultaat uitloopen, namelijk op de onttrooning van den Paus en zijne opsluiting in het Vatikaan. Het een was dus zoo veel waard als het ander, en werd voorgedragen, aanbevolen en opgedrongen onder het voorgeven van de warmste liefde voor den Heiligen Stoel, en de teederste gehechtheid aan de Kerk.

Die liefde, die gehechtheid, die onderwerping werden hemelhoog geroemd om de eenvoudigen van harte te misleiden, tot dat de Paus zijn vonnis over de huichelaren uitsprak en het masker afrukte.

Dat was eene eerste kastijding, opgevolgd weldra door eene tweede. Op de ontmaskering door den Paus volgde spoedig eene tweede en derde ontmaskering gepleegd door de hand dergenen, die zich zelven gemaskerd hadden.

In Frankrijk verscheen een vlugschrift, *Napoleon III et le Clergé* betiteld. Het werd, als de vorige, met de groote trom aangekondigd, en de faam snelde vooruit met het berigt, dat het van dezelfde hand kwam, die *le Pape et le Congrès* had geschreven. De vrienden stonden in blijde verwachting; hun was een proefdruk toevertrouwd en zij stonden gereed om de vertaling te leveren, op het oogenblik dat het origineel te Parijs in het licht kwam. Het verscheen, en in een oogwenk was het gansch Europa door verspreid. Maar ziet, naauwelijks was het gezien geweest, of het verdween wederom spoorloos, zonder dat er een woord van gehoord werd. Het werd namelijk in zijne geboorte gesmoord. Op al het trompetgeschal, waarmeê het was in de wereld gebragt, is gevolgd een volslagen stilzwijgen. Een zoo volslagen stilzwijgen, alsof het vlugschrift nooit bestaan had.

Waarom die omkeer? Wij vermoeden dat men te laat heeft ingezien, dat de brochure de Fransche politiek ontmaskerde. Zij deed een direkten aanval op de Kerk en trad op met de verfoeijelijke leer, dat de Kerk uitgediend had, en dat de Staat nu eindelijk de Kerk was geworden. Het was het laatste woord, dat, te vroeg uitgesproken, onmiddelijk moest worden verduisterd.

Dan de ongeregtigheid heeft zich zelve belogen. Het gesproken woord is niet terug te nemen, het heeft gansch Europa doorwandeld. De wereld weet thans waar het om te doen is, nu het geheim verraden is, dat de Paus van de moderne beschaving de Fransche Keizer is, en het nieuwe evangelie wordt gevonden in de revolutie, die het Evangelie van Christus vervangt.

Daarbij is 't niet gebleven. Eene derde ontmaskering is gekomen door Garibaldi. Deze heeft op zijne manier het vlugschrift *Napoleon III et le Clergé* vertaald. In een brief aan de studenten van Pavia geeft hij het laatste woord van het programma. En dat woord is geen ander, dan *het Pausdom moet verwoest worden en dood aan de priesters.*

Wij hebben bereids den inhoud van dien brief onder 't nieuws opgenomen. Maar het stuk is al te belangrijk, om het niet in zijn geheel te doen kennen. Wij laten het derhalve hier in zijn geheel volgen. Het luidt als volgt:

"*Jeugdige studenten der hooge school van Pavia!*

"Was er in den loop van mijn leven een woord dat aangenaam aan mijn hart en onuitwischbaar is, dan is het dat, hetwelk mij dezer dagen van u kwam, jonge uitverkorenen!.... maagdelijke en reine hoop van Italie! ik antwoord u vol ontroering... ziet gij!.... geheel van dankbaarheid en eerbied aangedaan.... als of ik voor een denkbeeldigen areopaag van mannen stond.... die de toekomstige grootheid van Italie zullen uitmaken!... van dat vaderland, hetwelk eenige snoodaards in het slijk willen terugstooten, maar dat, ondanks die booswichten, voort zal treden naar de volbrenging van het groote lot het door de Voorzienigheid aangewezen.... Ja, eenige snoodaards!.... Zij zijn het die er zich op toeleggen om het grootsche werk onzer opstanding te belemmeren!... En onder hen zijn diezelfden de eersten, die, in de geschiedenis van ons vaderland, naast hunne vestiging het begin der vernederingen en der onbeschrijfelijke rampspoeden van Italië kenmerkten; dezelfden, die, de verhevene leer van Christus vervalschende, in welker plaats zij de logen gesteld hebben... met de magtigen hebben zamengespannen tot de slavernij van Italië.... en zich hebben verlaagd tot het vernederend beroep van bespieders en vlegels!.... dezulken, die om hunne ontucht bot te vieren.... aan de wereld het schrikwekkend schouwspel zullen leveren van de brandstapels.... die zij heden weder zouden oprigten indien het gezond verstand der volken hen niet terughield.... der brandstapels.... in hunne evangelische taal — *auto da-fé* — hetgeen zeggen wil, arme onschuldige schepsels verbranden.... dezulke die de pijnbank uitvonden en haar tegen de vrije mannen zouden aanwenden... indien zij konden.... Ja! zelfs nog heden!... dezulken, die aan den grootsten der Italianen zijne bewonderenswaardige en verhevene ontdekkingen loochenende, hem naar de afgrijselijke en schandelijke pijnbank sleepten en daardoor poogden aan Italië een zijner grootste roemkransen te ontrooven! O! als men aan de folteringen van Galilei denkt... en aan die gedurende zoo vele eeuwen van ons ongelukkig Italië!... moest elk mensch, op dien grond geboren, de hand aan de straatsteenen slaan... en op die ellendigen in de zwarte toga's de rampen de beleedigingen, het lijden van twintig voorbijgegane geslachten wreken!.... En evenwel zal dat vervloekte ras morgen.... en onder bescherming.... zitting nemen naast de vertegenwoordigers der grootste natiën en schaamteloos de voortduring, de bekrachtiging van zijne tijdelijke magt vragen, hetgeen in menschentaal wil zeggen: de voortduring en de bevestiging van de magt, om eenige millioenen ongelukkige Italianen te onderdrukken.... als een vloek.... de voortduring eener magt, die zich alleen toelegt om de natie te bederven.... aan onze arme broeders hun goud te ontrooven.... om op eene vuilaardige wijze te brassen (gazzovigliari schifosamente) en vreemde huurlingen te koopen om de Italianen te bestrijden!.... de voortduring eener magt, die geene vrienden telt dan onder de vijanden van Italië.... en onder degenen die willen verdeelen, ten onder brengen en onderwerpen.... eene magt die den vloek uitgesproken heeft over het volk en het leger, die de wedergeboorte moeten aanbrengen.... over den ridderlijken en grootmoedigen koning, welken God aan de Italianen, als een reddenden engel heeft gezonden, en die op dit oogenblik.... Italië niet vrij kan koopen, omdat in het midden, in het hart van dat Italië de kanker heerscht, welke men het Pausdom noemt.... het bedrog, Pausdom geheeten.... Ja, jongelingen! gij, op wie Italië hoopt, gij moet zijne rampspoeden kennen, om ze te kunnen bestrijden. En wijl gij mij een woord van genegenheid en vertrouwen hebt toegezonden, acht ik het mijn pligt ze u aan te wijzen.... Dank den krijgshaftigen vorst die ons [illegible].... dank den magtigen bondgenoot, die ons met het kostbaar bloed van zijne dappere zonen heeft [illegible].... dank der edele sympathie der edele [illegible] en Engelsche natiën en van al wat edelmoedig in Europa is.... Oostenrijk zal in Italië niet meer opstaan.... en de klaauw die het ongelukkige Venetië nog vastklemt, is niet meer de klaauw van den adelaar, maar de nagel van een uil.... den uil die een lijk is!... Maar er bestaat nog een geduchte vijand.... en de geduchtste.... gedücht omdat hij verspreid is onder de onwetende massa's, alwaar hij door de logen [illegible]... geducht.... omdat hij op een heiligschennige [illegible] is onder den mantel der godsdienst!... [illegible] omdat hij u met den glimlach van Satan [illegible] omdat hij als eene slang voortglijdt [illegible] wil.... En die geduchte.... zoo [illegible] o jongelingen!.... is de priester [illegible] uitzonderingen onder welke gedaante [illegible] u moge voordoen!....

Op het oogenblik [illegible] strijd zal ik met u zijn.... jongelingen! [illegible] er zeker van.... het zal een groot [illegible] voor Italië wezen.... Gij behoort tot het geslacht der vrijen.. en der bevrijders van uw vaderland! God heeft niet zonder doel zoo vele deugden in eenen vorst vereenigd.... zoo veel dapperheid in een leger! zoo veel moed in een volk.... dat ik reeds op een waardige wijze naast de grootste volken der aarde heb zien [illegible]....

Van de schande der slavernij prijs te laten!.... ons niet vrij te maken, voor dat nationale leven, dat met zoo veel kracht in ons ontwaakt is!

„Uw penning, voor de nationale inschrijving bijgedragen, is een gelukkig voorteeken voor de toekomst van Italië — en het rekent er op.... trotsch!.... dat uw arm niet bezwijken zal — wanneer men op het slagveld zal moeten terugkeeren.

„*Fino*,
24 Dec. 1859.

„G. GARIBALDI."

Ziedaar de afschuwelijke taal van den door Koning Viktor Emmanuel benoemden luitenant-generaal der revolutie, en den bondgenoot van Napoleon III. *Weg met het Pausdom en dood aan de priesters*, dat is zijn strijdleus. De valschheden, leugens en lasteringen, waarvan de brief overvloeit, behoeven geene wederlegging. Hij, die den priestermoord predikt, heeft daardoor reeds van zelf getoond, wat hij is, dat hij voor niets terugdeinst en tot dat alles in staat is.

Het is vreeselijk, wat zulk een brief aankondigt; want men moet verwachten, dat die moord niet bij bedreigingen blijven, maar in feiten overgaan zal.

Dan inmiddels is een ieder gewaarschuwd, en is het masker gevallen, waarachter men zich tot dus verre had verscholen. Men beoorloogt in Pius IX niet den koning; maar het is om den Paus, om de Kerk, om Christus te doen. Ziedaar de waarheid. Wie ooren heeft om te hooren, dat hij opvange wat nu eindelijk van de daken is verkondigd.

Een feit, waarop, ons bedunkens, veel te weinig acht geslagen wordt, heeft dezer dagen aangetoond van hoeveel belang de wereldlijke magt der Pausen voor het onbelemmerd bestuur der Kerk is. Op den eersten Januarij dezes jaars sprak Pius IX openlijk eenige woorden uit, van het hoogste gewigt voor den politieken toestand. De telegraaf intusschen, die zich verleden week haastte om naar alle hoeken der wereld de merkwaardige tijding te berigten, dat het publiek van Ancona goedgevonden had niet meer naar de Opera te gaan, bleef toen stom, en eerst veertien dagen later werden de woorden van den Paus bekend. Wat was daar de oorzaak van? Niets anders dan dat de Fransche Keizer, die te Rome niet enkel den telegraaf, maar ook — zoo als wij-zelven ondervonden hebben — den post in zijn magt heeft, het in zijn belang dienstig achtte de aanspraak van den Paus verborgen te houden, tot dit niet meer mogelijk was, en zij door den *Moniteur* medegedeeld werd. Ongetwijfeld zouden ook zonder dien *Moniteur* deze woorden weldra overal in de wereld vernomen zijn. Intusschen heeft er reeds nu een oponthoud van twee weken ten gevolge der Fransche overheersching plaats gehad. Wat zou het nu worden als de Paus geheel en al van wereldlijke magt werd beroofd, en dien tengevolge, ook bij de verkondiging van hetgeen hij niet enkel aan een Fransch generaal, maar aan de gansche Christenheid had mede te deelen, afhankelijk wierd van de willekeur der eene of andere mogendheid?

En kan het nu verwondering baren dat overal in de wereld de geloovigen, voorgegaan door hun Bisschoppen, in adressen zich voor het behoud van 's Pausen wereldlijk gezag verklaren? Immers zij moeten levendig gevoelen dat bij dit vraagstuk de geheele Kerk belang heeft, en er ook hun eer en vrijheid mede gemoeid zijn, dat de Bisschop der Bisschoppen, niet als de Parijsche bladen door „waarschuwingen" en andere belemmeringen worde verhinderd om openlijk te spreken.

Het heet, bij de bewonderaars van Napoleons brief aan den Paus dat, daar de Romagna nu eenmaal den wensch te kennen heeft gegeven om onder een ander bestuur te leven, het voor de bevolking van dat gewest in allen gevalle een ramp zou zijn te achten met geweld onder het pauselijk bewind teruggebragt te worden. De waarheid is intusschen, dat het tegenwoordig bestuur er zich met geweld heeft opgedrongen en met geweld zich tegen den wil der bevolking handhaaft. Het is waar dat de *Arnhemsche Courant* en andere echos van de vele monden, waardoor Keizer Napoleon spreekt, verklaren, dat de Romagna liberaal d. i. door iemand anders dan de Paus geregeerd wil zijn. Hier staat tegenover dat sir Bowyer, in een brief aan den *Times* bevestigt wat lord Normanby reeds vroeger in een brochure aangetoond heeft, namenlijk dat die zoogenaamde wenschen van de bevolking der Romagna niet bestaan. Ziehier wat hij in dien brief zegt:

„De voorgewende Regering der Romagna houdt zich staande tegen de formele wenschen der bevolking. Wilt gij er de bewijzen van? Het is aan niemand veroorloofd een enkel woord tegen de bovendrijvende faktie en de geheime genootschappen te lezen, te spreken of te schrijven. De zich noemende wetgevende vergadering der Romagna vertegenwoordigt niet het zestigste deel der bevolking. Het totaal der kiezers bedraagt slechts achttienhonderd. De revolutionnairen hebben er niet meer tot hun „algemeen stemregt" toegelaten, en van die achttienhonderd heeft men, ondanks geweld, vreesaanjagingen en omkooperij nauwelijks een derde naar de stembus kunnen drijven.

Derhalve zeshonderd personen, op allerlei wijzen bijeengebragt, hebben verklaard wat de wenschen der geheele bevolking van de Romagna zijn."

Ziedaar twee zeer uiteenloopende getuigenissen, die van de *Arnhemsche Courant* en die van Sir Bowyer. Men behoort hierbij echter in het oog te houden, dat de eerste afkomstig is van een personaadje, dat een hoog denkbeeld van zich-zelf heeft, een kaart van de Kerkelijke Staten bezit, dagelijks de *Kölnische Zeitung* leest, en wiens staatkundige blik tot aan de Velper-Barrière reikt, terwijl de tweede slechts een lid van het Engelsch Parlement is, die het noodig oordeelde — hoe kleingeestig en bekrompen; *Alas poor Bowyer!* — zelf een reis naar Italië te moeten ondernemen, en als ooggetuige den toestand aldaar gade te slaan, alvorens op beslissenden toon te durven verzekeren wat er de bevolking al of niet verlangt.

Aan het verslag der kommissie van rapporteurs over het wetsontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen der verleende koncessiën voor den aanleg en de exploitatie van de noorder- en zuiderspoorwegen, zijn de volgende zinsneden ontleend, welke een rezumé geven van de gedachtenwisseling in de afdeelingen, voor zoover de hoofdpunten betreft.

Men erkende vrij algemeen bij den aanvang van het onderzoek dezer voordragt, dat deze omstandigheid de taak der Eerste Kamer op dit oogenblik bijzonder moeijelijk maakt, en zulks te meer, omdat door de Regering reeds een- en andermaal als door de Vertegenwoordiging uitgemaakt is voorgesteld datgene, waarover de Kamer zich nog nimmer uitgelaten had, noch heeft kunnen uitlaten.

In al de afdeelingen is opzettelijk de vraag overwogen, of het aanleggen van spoorwegen hier te lande noodzakelijk te achten is. De meerderheid der leden, welke zich daarover uitlieten, scheen wel in meerdere of mindere mate tot het beantwoorden van die vraag in toestemmenden zin over te hellen. Velen waren van oordeel dat voor die gedeelten van het vaderland waar geene spoorwegen zijn, dit middel van versneld vervoer wenschelijk en noodzakelijk is.

Ook het hoofddoel dat men zich, bij de *rigting* aan de verschillende spoorwegen in Nederland te geven, moet voorstellen, is in de afdeelingen besproken. Bijna algemeen was men van gevoelen, dat eene voor den handel bruikbare verbinding van onze zeehavens met het buitenland, te gelijk met eene genoegzame bevordering van het binnenlandsch verkeer, beoogd moet worden. De meeste leden waren evenwel geneigd om aan het binnenlandsch verkeer de grootste waarde te hechten. Daaronder waren er velen, die van het goederenvervoer door middel van spoorwegen niet veel verwachtten. Zij waren van oordeel, dat onze waterwegen altijd voor een groot deel aan dat vervoer de meest geschikte gelegenheid zullen aanbieden.

Over de vraag, of men aan de *staatsspoorwegen*, dan wel aan *gekoncessioneerde*, de voorkeur moet geven, zijn zeer onderscheidene gevoelens medegedeeld. Verscheidene leden meenden dat deze vraag, als zijnde van meer theoretischen aard, bij het onderzoek van deze wet geene beantwoording schijnt te vereischen. Daartegen werd aangevoerd dat, bijaldien de wet door de Kamer niet werd aangenomen, het dan voor de Regering van veel belang kon zijn te weten hoe de leden der Eerste Kamer omtrent dit punt gezind zijn.

Met betrekking tot het aantal en de rigting van de voorgedragen lijnen in het algemeen hebben zeer vele leden bezwaren doen gelden, ofschoon deze niet door allen met gelijke kracht werden aangedrongen, en er ook onder die leden waren, die verklaarden dat zij daarvan hunne goed- of afkeuring van het wetsontwerp niet afhankelijk wilden stellen.

Op de koncessie voor den aanleg en de exploitatie van den Noorderspoorweg zijn de volgende bedenkingen medegedeeld. Sommige leden waren van oordeel dat de aansluiting van dien weg aan den Zuiderspoorweg in het midden des lands bepaald had moeten zijn. Zij meenden dat Utrecht daartoe het meest geschikt centraalpunt aanbiedt. Vele andere leden achtten de verbinding met het buitenland ontoereikend, de belangen der provincie Friesland voorbijgezien, Groningen bepaald van het buitenland afgesneden, terwijl het voordeel, dat uit deze koncessie voor Drenthe ontstaat, niet geacht kan worden op te wegen tegen het nadeel, dat Friesland en Groningen zullen ondervinden.

In eene afdeeling werd ook nog deze vraag gedaan. Uit de beantwoording der Regering op eene aanmerking, in de Tweede Kamer omtrent de concessie voor Utrecht-Amersfoort-Zwolle gemaakt, is gebleken, dat de uitvoering dier concessie niet van wege de Regering afhankelijk is gesteld van de beslissing omtrent deze wet. Men wenschte te weten, of het dan welligt de concessionarissen voor dien weg zelven zijn, die het voorbehoud gemaakt hebben dat zij zich, wanneer deze wet mogt worden aangenomen, aan de hun verleende concessie zouden kunnen onttrekken.

Bij het onderzoek van de concessie betreffende den Zuiderspoorweg hebben vele leden hunne goedkeuring niet kunnen geven aan de ter-zijde-stelling der belangen van Noordholland en Utrecht in deze concessie.

Door onderscheidene leden zijn de grieven, die ten behoeve van Amsterdam geopperd waren, beschouwd niet vrij van overdrijving te zijn. Men kon dezelve, met het oog op de verbinding met Duitschland, niet beamen. Men erkende dat Rotterdam in het spoorwegverband met Noordbrabant en met België voorregten boven Amsterdam zal genieten, maar door de lijn over Arnhem en Nijmegen zal voor Amsterdam derwaarts ook een weg geopend worden.

Ter gelegenheid van deze gedachtenwisseling zijn de overgangen der rivieren en de daaraan verbonden gevaren opzettelijk overwogen. De voorstanders eener aansluiting van de Noorder- en Zuiderspoorwegen in het midden des lands beweerden, dat het daarstellen van een overgang der rivieren op twee plaatsen aan de oosten aan de westzijde des lands geenszins noodzakelijk te achten is, en dat eene centrale aansluiting zich ook daardoor aanbeveelt, dat men langs dien weg met eene overbrugging der rivieren kon volstaan. Zij gaven daaraan verre de voorkeur, dewijl het overgaan te Arnhem en te Nijmegen met het oog op ijsverstoppingen en inundatiën oneindig gevaarlijker scheen dan te Kuilenburg, hetgeens huns inziens uit eene ondervinding van vele jaren is gebleken.

Omtrent den Zuiderspoorweg is verder ook nog aangemerkt, dat het aantal lijnen dezer concessie veel te groot is te achten. Daarin heerscht blijkbaar eene weelde, die verbazend genoemd mag worden in vergelijking met andere minder bedeelde gewesten. Men wees op de twee aansluitingen met Duitschland te Venlo en te Roermond, op de beide wegen van Nijmegen naar Venlo en van 's Hertogenbosch over Grave naar Nijmegen, en beweerde dat de lijn van Nijmegen naar Venlo, waarvan men geene opbrengst verwachten kan en waarop Limburg weinig prijs kan stellen, best gemist zou kunnen worden.

De verandering der vroegere lijn van Tilburg over 's Hertogenbosch naar Helmont in de lijn van Tilburg over Eindhoven naar Helmond werd door een aantal leden niet goedgekeurd.

De Zeeuwsche spoorweglijn werd door sommige leden sterk aangeprezen, door anderen aan verscheidene bedenkingen onderhevig geacht.

In drie afdeelingen is vrij eenparig het verlangen uitgedrukt, dat door de Regering een bepaald antwoord mogt worden gegeven op de vraag aldaar gerezen en besproken: of namelijk de concessie, in der tijd verleend aan de Nederlandsche Maatschappij tot indijking der op- en aanwassen in de Ooster-Schelde, al dan niet ingetrokken is.

Het onderzoek van de financiële voorwaarden van het spoorwegplan, bestaande zoowel in het waarborgen door den Staat van een zeker bedrag aan renten voor dividend en inkoop, als in het toekennen van rijkssubsidiën ter bestrijding der kosten van aanleg van bruggen en andere buitengewone werken, heeft mede aanleiding gegeven tot het uitdrukken van zeer verschillende gevoelens. Men was het vrij algemeen daaromtrent eens, dat die voorwaarden als hoogst belangrijke en in vele opzigten bezwarende offers, van staatswege aan het tot stand komen van spoorwegen te brengen, moeten worden aangemerkt, en dat de beschouwing van deze finantiele aangelegenheid, eenen overwegenden, ja beheerschenden invloed uitoefent op die van het geheele onderwerp. Vele leden waren van oordeel, dat de geldelijke bepalingen dezer concessiën, voor zoover die den Staat betreffen, de krachten der schatkist te boven gaan. Dit bezwaar kan geacht worden dubbel te moeten wegen na de verklaring van den minister van Financien (1) „dat zoo het noodig mogt bevonden worden om tot dekking der uitgaven, die de spoorwegen zullen vorderen, nieuwe lasten op de natie te leggen, het hem niet aan den moed zal ontbreken om dat voor te stellen." Men zag dus in plaats van de toegezegde hulp aan vele gemeenten in hare financiële ongelegenheid, en van de vermindering van sommige belastingen, waarop het uitzigt nu benomen werd, nog verhoogde lasten in het verschiet. Zoo als het plan dáár ligt, wordt er vooral voor de toekomst een ontzettend zware last op den Staat gelegd voor eene zaak die, ja wenschelijk, maar niet zoo noodzakelijk geacht kan worden, dat daaraan zulke buitengewoon groote sommen zouden mogen worden te koste gelegd.

Doch het was vooral tegen de rentgarantie, dat vele leden gemeend hebben zich te moeten verklaren. Met het oog op de toekomst kon men dezelve niet anders dan zeer bedenkelijk beschouwen.

Ook waren er leden, naar wier meening de Regering ten onregte geene proeven heeft genomen om op

---

(1) In de zitting der Tweede Kamer van 14 November ll. Bijblad blz. 183.

reeds gedane aanvragen eenige lijnen door particulieren te doen aanleggen.

Tegen de bezwaren, welke aldus met meerderen of minderen nadruk ten aanzien van de Finantiële voorwaarden in het midden werden gebragt, stelden vele leden, die anders gaarne voor een goed deel deze bezwaren erkenden, hun gevoelen over dat, als men eindelijk tot het aanleggen van spoorwegen zal overgaan, het niet mogelijk is om daartoe zonder het verleenen van subsidiën en het waarborgen van een aanzienlijk bedrag aan rente te geraken.

Enkele leden meenden deze voordragt in het naauwste verband te moeten beschouwen met het voornemen om het bestaande spoor van den Hollandschen spoorweg te versmallen en het plan betreffende het maken van een kanaal door Holland op zijn Smalst. Intusschen is het eerstgemelden ontwerp der Tweede kamer voor alsnog niet goedgekeurd, omtrent het tweede is nog geen besluit genomen; vermits echter de tegenwoordige voordragt met die beide door de Regering voorgestelde maatregelen in hunne schatting als het ware een geheel uitmaakt, hadden zij gewenscht, dat de zaak der spoorwegen eerst later behandeld wierd, nadat omtrent de beide adere onderwerpen zoude zijn beslist.

Z. K. H. de Prins van Oranje heeft, eenige uren vóór dat hij Parijs verliet om zich naar Bordeaux te begeven, een bezoek ontvangen van den Keizer der Franschen in het *hôtel de Bristol*, waar de prins was gehuisvest. Voorts heeft de prins vóór zijn vertrek den ordonnans-officieren van het paleis een afscheids-diner aangeboden.

Naar men verneemt is op Dingsdag jl. een transport bedelaars, ten getale van 28 man, van Amsterdam naar Zwolle per beurtschip verzonden, onder geleide van vier rijksveldwachters te Amsterdam, bestemd naar de Ommerschans. Even buiten gekomen zijnde, schijnt een dier aanstaande kolonisten zich een oogenblik van de anderen verwijderd te hebben en bij die gelegenheid over boord te zijn geslagen. Zooveel is ten minste zeker dat toen het transport te Zwolle aankwam, één man werd gemist, met name Bekkers, van 's Hertogenbosch, welke hoogst waarschijnlijk bij genoemde gelegenheid zijn graf in de golven heeft gevonden. (*Prv. Zw. Ct.*)

Z. M. heeft benoemd tot burg. der gem.: Vierlingsbeek, P. Jenniskens; Houtrijk en Polanen, F. H. Kleine; tot rektor magnifikus der hoogeschool te Leiden voor het akademiejaar 1860—1861, J. de Wal; bij het Departement van Financiën: tot referendaris, J. G. Bloem; tot hoofd-kommiezen, mr. J. L. de Bruyn Kops, C. Zeeman en J. A. T. Cohen Stuart; tot adjunkt-kommiezen, T. A. J. Linnemann, J. P. Caron, M. Henriquez Pimentel, J. A. de Ranitz en G. J. Tieboergen; tot kamerbewaarder en kontroleur der boden, W. Suytendorp; tot vice-president van den Raad van Nederl. Indië, mr. A. Prins; tot lid, jhr. mr. H. C. van der Wijck; tot kommandeur der orde van den Nederl. Leeuw, A. H. W. baron de Kock, op hun verzoek eervol ontslagen: als burg. der gem. Houtrijk en Polanen, G. A. de Geus; als referendaris bij het Departement van Financiën, J. B. Viruly; als vice-president van den Raad van Nederl. Indië, A. H. W. baron de Kock, beide onder dankbetuiging voor bewezene diensten en behoudens aanspraak op pensioen, eervol ontslagen; als burg. der gem. Schoonhoven, mr. F. J. van Voorthuyzen; als kamerbewaarder en kontroleur der boden bij het Departement van Financiën, C. Mooyman, de laatste behoudens aanspraak op pensioen.

HOORN, 21 Jan. Hoogste graanprijzen. Tarwe *f* 9; Rogge *f* 6,75; Gerst *f* 6; Haver *f* 4; Paardenboonen *f* 7,25; Bruine dito *f* 9,25; Gele dito *f* 10; Graauwe Erwten *f* 13,25; Groene dito *f* 14,50. 1900 kop Boter per Ned. ℔ *f* 0,95. 110 Kippen a *f* 1,10 per stuk. 3500 Kipeijeren a *f* 3 per 100 stuks. 1150 Eenden a *f* 0,75 per stuk. 1900 Eendeijeren a *f* 4 per 100 stuks.

LEIDEN, 20 en 21 Jan. Boter: 1ste kwal. *f* 1,15 a *f* 1,30, 2de kwal. *f* 0,95 a *f* 1,10 per Ned. ℔.

LEEUWARDEN, 20 Jan. Ter veemarkt alhier waren aangevoerd 359 runderen, 55 varkens en 74 schapen. Ten gevolge der klimmende prijzen was de handel traag. Vette koeijen zijn gedaan tot *f* 280, melke dito tot *f* 180, vare dito tot *f* 130, kalf dito tot *f* 145, ossen tot *f* 270, vette kalveren tot *f* 36, dito varkens tot *f* 128, dito biggen tot *f* 64, dito schapen tot *f* 26.

De telegraaf van heden bevat het volgende:

PARIJS, 22 Jan. De *Moniteur* deelt mede, dat gisteren de uitdeeling heeft plaats gehad van de prijzen aan de kweekelingen van de polytechnische en philotechnische vereeniging. De minister van Openbaar Onderwijs, die de plegtigheid bijwoonde, heeft te dier gelegenheid eene redevoering uitgesproken. Na eenige raadgevingen aan de jonge lieden te hebben gegeven, heeft hij aan de roemrijke feiten van het leger in Italië herinnerd en voegde daarbij, dat het vergoten bloed en de gebragte offers zullen bewerken, dat Italië door erkentelijkheid aan Frankrijk zal zijn verknocht en aan geene andere natie zijne vrijheid zal te danken hebben. Ik zal niet gewagen, zeide hij, van de verwikkelingen te weeg gebragt door de kracht van onvoorziene gebeurtenissen, welke kunnen noodzaken om de meest loijale besluiten te wijzigen. Wij willen nergens de aanstokers van regeringloosheid of goddeloosheid zijn. In ons woont de vreeze des Heeren en wij blijven getrouw om het geloof onzer vaderen. Wij zijn Katholijken en nimmer is aan de godsdienst meer eerbied bewezen, meer bescherming verleend. Maar wij zijn ook kinderen van Frankrijk, gehecht aan zijne belangen, aan zijne waardigheid, aan zijne wetten, en wij zullen blijven vertrouwen op de wijsheid en de loyauteit des Keizers."

LONDEN, 23 Jan. De *Morning Post* meldt dat er geen kongres zal plaats hebben. Hetzelfde blad deelt mede dat morgen geen amendement zal worden voorgesteld op het adres van antwoord.

De *Times* protesteert tegen handelsverdragen, welke strijdig zijn met de denkbeelden van vrijen handel.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Jan. Aan de *Patrie* wordt uit Rome geschreven, dat de H. Vader den 15n dezer aan vele aanzienlijken te Rome twee brieven getoond heeft, dien van Napoleon en dien, welken Z. H. daarop ten antwoord zond. De Paus heeft die voorgelezen, en medegedeeld dat beider inhoud aan het korps diplomatiek te Rome reeds was bekend gemaakt.

De brief van den H. Vader komt hoofdzakelijk op het volgende neder: Ofschoon de Legatiën in opstand zijn, behooren zij desniettemin aan den H. Stoel, niet aan den Paus, die er alleen het bestuur over heeft en bij zijne krooning zwoer, ze aan zijn opvolger over te brengen. Het is waar dat de Legatiën sinds vijftig jaar in opstand zijn, maar Frankrijk is reeds zeventig jaar aan de revolutie prijs gegeven, zonder dat eene Regering, die gedurende dat tijdsverloop in Frankrijk heerschte, een duim gronds heeft willen afstaan. De Keizer moge gelooven op den goeden weg te zijn met van den H. Stoel zekere opofferingen te vragen, eenmaal echter zullen Keizer en Paus voor Gods troon verschijnen en de Opperste Regter zal beslissen wie op aarde regt en waarheid het best gehandhaafd hebben.

— Het gerucht loopt dat de onderteekening van het handels-verdrag tusschen Frankrijk en Engeland door den Keizer uitgesteld is, wijl deze de vijandige uitingen vreest der handelaren, die het beschermend stelsel voorstaan. Dit verdient echter geen geloof, wijl de onderhandelingen met kracht worden voortgezet en alleen het bepalen van ondergeschikte punten de onderteekening vertraagt.

— De *Moniteur* bevat een keizerlijk dekreet van 18 Januarij, waarbij de senaat en het wetgevend ligchaam tegen 23 Februarij worden bijeengeroepen.

Het officiële blad bevat wijders een dekreet, houdende de wijziging van de kaders der Militaire veeartsen en waarbij hunne bezoldiging wordt verhoogd.

— Mgr de Bisschop van Orleans heeft een *tweede brief aan een Katholiek* uitgegeven, nopens de verbrokkeling, welke de Pauselijke Staten dreigt.

— De bisschop van Belley heeft een zendbrief uitgevaardigd bij gelegenheid der aanvallen op de wereldlijke magt van den H. Stoel.

— Berigten uit Rome spreken van kwade voorteekenen in de Marken. Naar het schijnt blazen de revolutionnairen het vuur des oproers met alle kracht aan. De priesters zijn er niet meer veilig, zij worden, even als de overheid, beleedigd en bedreigd. Vooral tegen de paters Jezuïeten rigten de vijanden der godsdienst hunne aanvallen, wijl zij in deze de wakkerste verdedigers der waarheid haten.

Men verneemt dat de wapening der Kerkelijke Staten ijverig wordt voortgezet. Volgens het beweren van eenigen bedraagt het leger thans 20000 man, andere berigten spreken echter van 12000 man, waarvan 4000 Zwitsers, 1000 jagers, 2000 karabiniers, 1000 man linie-troepen en 4000 Oostenrijksche vrijwilligers. Te Pesaro zijn 3500, te Ancona 2000, te Urbino 1000, te Perugia 1500, te Macerata 4000 man.

— Uit Demerary wordt dd. einde December des verleden jaars geschreven dat aldaar verscheidene ontsnapte gedeporteerden uit Cayenne waren aangekomen. Onder hen was ook Carlo de Rudio, Orsini's medepligtige, die tot eeuwigdurende detentie was veroordeeld. Zij waren vooreerst naar Berbice getrokken, waar Rudio zijne gezellen verliet, die ten getale van negen den weg naar Georgetown insloegen. Te Demerary waren zij door eene Fransche stoomboot opgeëischt, doch de goeverneur had verklaard dat de bepalingen der overeenkomst over uitlevering hem dit niet veroorloofden.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Jan. Morgen wordt de zitting van het Parlement geopend. De belangrijkste binnenlandsche aangelegenheid is de hervorming van het kiesstelsel. Om kiezer te zijn zal men jaarlijks 6 £ aan grondlasten moeten betalen in de stad en op het land meer. Een andere verdeeling der parlementaire zetels zal het regt van vertegenwoordiging verleenen aan kiesdistrikten, welke er tot heden van verstoken waren, zonder dat het noodig zal zijn het getal der leden van het Lagerhuis te vergrooten.

— De *Morning Post* geeft zijne vreugde te kennen over de wederoptreding van graaf Cavour en wenscht dat die staatkundige verandering de uitbreiding en veiligheid van Piëmont in het algemeen belang van Italië zal handhaven.

De *Morning Chronicle* verklaart, dat het aftreden des heeren Rattazzi gevolgd zal worden door de vorming van een groot Italiaansch koningrijk.

De *Morning Advertiser* gaat verder. Het blad hoopt dat graaf Cavour niet zal rusten voor hij Napoleons programma geheel uitgevoerd en de Oostenrijkers uit Italië zal gejaagd hebben.

De *Herald* en de *Standard* juichen Cavours optreden insgelijks toe, maar betreuren dat zij plaats grijpt onder eene vrijzinnige Engelsche Regering. De *Herald* meent dat een nieuwe militaire botsing in Italië zou kunnen losbreken.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 21 Jan. Volgens de *N. Pr. Ztg.* moet Keizer Napoleon worden beschouwd als „de type der georganiseerde revolutie en als de vertegenwoordiger van de gekroonde demokratie." Indien op den voorgrond moet worden geplaatst dat zijn gansche stelsel niets anders is dan een leugen, maar eene leugen, welke met kracht wordt gehandhaafd, wordt hem toch persoonlijk onregt aangedaan, indien men hem meer dan ieder tracht te brandmerken als leugenaar en huichelaar. Hij gelooft aan zijn stelsel dat echter valsch, dezer eeuw onwaardig, mag genoemd worden.

Aan hetzelfde blad wordt uit Venetië geschreven dat de pogingen, welke ten aanzien en onder begunstiging der Sardinische regering, vooral uit Milaan, gedaan worden om de Venetianen tegen de Oostenrijkers op te ruijen en daardoor de laatsten geheel uit Italië te verdrijven, steeds gevolgrijker zijn. Nadat de eigenaar van den eenigen hier nog open schouwburg gedwongen werd dien te sluiten, wil men nu, om de vaderlandsche smart over de Oostenrijksche slavernij lucht te geven, het bezoeken der Kerk beletten. Geheele reeksen van jonge lieden plaatsen zich voor de deuren der kerken en verjagen degenen, die er binnen willen treden. Zelfs het muziek-onderwijs in de huizen wordt door bedreigingen verhinderd, en de arme toonkunstenaars verkeeren in groot gebrek.

Het vullen der waardigheid van Podesta is voor langen tijd uitgesteld, wijl de personen, die hiertoe voorgeslagen waren, de betrekking weigerden, daar zij in naamlooze brieven met den dood bedreigd waren, ingeval zij haar aanvaardden. In andere steden gaat het eveneens met de stedelijke ambten. Men wil langs dien weg bewerken, dat de Regering geen overheidspersonen meer onder de Italianen vindende, zoo veel te meer ambtenaren uit andere kroonlanden moet laten komen, en daardoor nieuwe redenen tot ontevredenheid geeft.

ITALIE.

TURIJN, 22 Jan. Naar luid van een berigt uit Verona is die stad met den ganschen rayon dier vesting eergisteren in staat van beleg verklaard.

Den 15n had zich eene groote menigte naar den schouwburg begeven, waar eene voorstelling ter benefice van den eersten komiek gegeven werd; de menigte was echter slechts uit welwillendheid jegens dien akteur gekomen en was voornemens de zaal weder te verlaten, zoodra de gordijnen zouden zijn opgehaald. Aan de deuren van den schouwburg waren soldaten geplaatst, die het publiek wilden beletten te vertrekken; de menigte drong echter door de soldaten heen, onder het geroep van: Leve Italië! leve Viktor Emanuel!

— De Koning lijdt aan eene borstkwaal, welke echter geene onrust baart. Den 16den is hij drie maal gelaten. De geneesheeren verklaren dat de koning spoedig hersteld zal zijn.

— Het nieuwe ministerie onder graaf Cavour is zamengesteld en diens wederoptreding kenmerkt zich door den terugkeer tot het statut, hetwelk door de Kamers slechts gedurende den oorlogstijd buiten werking werd gesteld.

De *Monitore* bevat de ontbinding van [illegible] Kamer en de voorbereidende maatregelen [illegible] verkiezingen.

De heer Cavour is, behalve [illegible] voorzitterschap van den staatsraad en de [illegible] Buitenlandsche Zaken ook [illegible] Binnenlandsche Zaken belast, hetwelk [illegible] zeide, aan den heer Farini zoude worden opgedragen. Deze komt niet onder de leden van het kabinet voor, maar heeft den 21n te Modena de Sardinische kieswet afgekondigd. Deze maatregel geeft meer kracht aan de ontwerpen, welke men aan het kabinet van Turijn toeschrijft, om namelijk de afgevaardigden van Midden-Italië in het Sardinische parlement zitting te doen nemen.

Men wil echter dat Cavour het interim van Binnen-

landsche Zaken slechts heeft aangenomen om een plaats voor Farini open te houden, waarvan deze na de zamenkomst der Kamers bezit zou komen nemen.

Zoodra het ministerie onder graaf Cavour is zamengesteld zal het onmiddelijk maatregelen nemen om de aanhechting in al hare deelen te verwezenlijken. De troepen van Midden-Italië en Sardinië zullen slechts een leger uitmaken en de hertogdommen en Toskane aan de toekomstige verkiezingen voor de Kamers deelnemen.

— De Sardinische overheid heeft aan de dagbladen van Nizza verboden de inlijving bij Frankrijk te bespreken. De redakteur van een orgaan der aanhechting is verzocht het gewest te verlaten. Deze maatregelen mishagen den Parijschen *Pays*, die zegt, dat, aangezien de bevolkingen van gene zijde der Alpen nopens hunne wenschen geraadpleegd worden, men dit ook aan deze zijde behoort te doen.

Men merkt aan, dat deze woorden in het ministeriële blad eene zekere beteekenis hebben. Iedereen vindt men het vreemd dat Piëmont, hetwelk de aanhechtingspolitiek in Italië voorstaat, te Nizza eene geheel andere denkwijze schijnt te uiten.

Uit een en ander vloeit voort, dat de uitbreiding van Frankrijks grenzen ten zuid-oosten geenszins uit het oog verloren wordt, en men haar geregtvaardigd zal zien door de wenschen der bevolking, de toestemming van Sardinië en de stilzwijgende goedkeuring van Engeland.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		21 JAN.		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	107⅛	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½	pCt.	64 11/16	″	64¾	64 11/16
Dito Dito	3 ″	77	″		
Dito Dito	4 ″	98¾	″	98⅞	98¾
Oost-Ind. Leening	4 ″		″		
Amortis. Syndik.	3½ ″		″		
Handel-Maatsch. op rescontre		126¼	″		
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″				
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″				
Dito bij *Rothschild*	2½ ″	52⅜	″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″	62¾	″		
Spanje, Obligatiën	1¾ ″	33 1/16	″	33⅛	33 1/16
Dito	3 ″	44	″	44⅛	
Dito Binnenl.	3 ″	43	″	43⅛	43
Amortisable Schuld			″		
Bewijzen Coupons		4⅞	″	4 15/16	4 15/16
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	43 15/16	″		
Dito 1856/1859	3 ″	42½	″		
Dito Uitgestelde			″		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	104⅜	″		
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	104½	″		
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″		″		
Dito bij idem 1840	4 ″		″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″	81	″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	90 15/16	″	91	
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	100	″	100⅛	
Dito adm. te Hamburg	5 ″		″		
Dito dito te Londen	5 ″	97	″		
Dito dito dito	4½ ″	94⅞	″		
Dito dito dito	3 ″	63⅝	″		
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″	63¼	″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	*f*	157½	″		
Obligatiën	4 pCt.		″		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″		
Dito 1859	5 ″	102⅝	″	102¾	
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″	62	″		
Dito dito	4 ″	50¼	″		
Dito Metalliek	5 ″	51 11/16	″	52	51¾
Dito dito	2½ ″	27 13/16	″		
Dito Rente Amsterdam	5 ″	73¼	″	73⅜	
Dito Nationale 1854	5 ″	56 15/16	″	57⅛	56⅞
Weener Bank-Aktiën	*f*	768	″	772	768
Dito Aand. fl. 250, 1839	″		″		
Dito dito 250, 1860	4 pCt.		″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels. Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″		″		
Dito	3 ″		″		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″		″		
Dito 1829 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1843 £ 100	5 ″		″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″		″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	12⅜	″	12½	
Venezuela, Obligatien	3 ″	26 1/16	″	26¼	
Dito	1½ ″		″		
Grenada, Obligatiën	4 ″	15 3/16	″		
Dito Uitgestelde			″		
Mexiko Obligatiën	3 ″		″		
Nrd-Amer., Fl. bij *Hope en C.*, Lr. A	″		″		
Dito	″ B ″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen		58	″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81	″		
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 ″	53½	″		
Louisiana	5 ″		″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″		″		

Handel-Maatschappij kontant 126½; dito Leening 1858 4 pCt. 100¼; Russische Spoorweg volgefourn. 217½, 18; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; Rijn *f* —.

Binnenlandsche fondsen onveranderd. Oostenrijksche iets meer geanimeerd. Spaansche aangebodsn. Overigens waren de variatiën van weinig belang.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 23 Januarij tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¾; Aand. Handel-Maatsch. 126¼, Spanje, Binnenl. 3 pc. 42⅞; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 104¼, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 100⅛, 5 pc. Oostenrijk, Met. 5 pc. ——, dito 2½ pc. ——, dito Rente Amst. 5 pc. ——, dito Nationale 1854 5 pc. —.

Wisselkoers.

2/m.	Parijs	*f* 55¼	2/m.	Livorno	*f* 38¼
Zigt	″	″ 55⅝	″	Napels	″ 78¼
2/m.	Bordeaux	″ 55	3/m.	Petersburg	″ 160
½/m.	″	″ 55⅜	6/w.	Weenen	″ 88
3/m.	Madrid	″ 240	″	Augsburg	″ 99
″	Cadix	″ 241	″	Frankfort	″ 99¾
″	Sevilië	″ 238	2/m.	Hamburg	″ 35 1/16
″	Bilbao	″ 238	Zigt	″	″ 35¼
″	Lissabon	″ 40⅜	2/m.	Londen	″ 11.60
″	Porto	″ 40¼	Zigt	″	″ 11.65
2/m.	Genua	″ 45½		Rotterdam	″ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 21 Jan. Rente kont. 4½ pc. 97.—, in likw. 3 pc. 68.80; Credit mobilier 776.—; Fr.-Oost. Spoorw. 532.—; Russ. Spoorw.-Aktiën —.—; Spanje 1¾ pc. —; 3 pc. 43¼; Passive —; Cred. Spanje —.—; Rom. Leening —.

MADRID, 20 Jan. Spanje 3 pc. 44.50; 1¾ pc. 34.45.

LONDEN, 21 Jan. Cons. 94⅞ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 22⅛ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —. Grenada uitgest. — a —; id. werkelijke — a —; 2½ pc. Venez. 26½ a —; 1 pc. id. — a —, 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje — a —; 1¾ pc. id. 33⅜ a —; Coupons 5 a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland 65⅞ a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 58 a —; id. 7 pc. Oblig. 78 a —; Sardinië — a —; Ecuador 13 a —.

WEENEN, 21 Jan. Met. 5 pc. 72.80; 2½ pc. —.—; Nat. 80.20; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 870; Noord-Baan-akt. 196; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 202.—; O.-Fr. Spoorw.-akt. 279.—; Lomb. Venetiaans. —.—; Nieuwe 163.—; Wissel op Londen 3/m. 13.10; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud 30.50; Zilver —.

BERLIJN, 21 Jan. Metalliek 5 pc. 54⅜; Nationale 60¾, Stiegl. 5de serie 95¼; 6de id. 105¼; Rusland 5 pc. 106, Nieuwe 3 pc. 64; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99⅞; id. Nieuwe 5 pc. —; Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —; Wissel op Londen 2/m. 6sh. 6.17¼, Parijs 78¾, Hamburg 149⅝, Amst. zigt —, 2/m. 141⅝; Weenen 75⅞; Petersburg 97⅝.

HAMBURG, 21 Jan. Mexikanen —, Spanje 3 pc. 40¼, 1¾ pc. 31, Rusland 3 pc. 61⅞, 4½ pc. —, Vereinsb. 98¾, Noord-Duits. bank 84¾, Wissel op Lond. —.—, Amst. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 21 Jan. Metalliek 5 pc. 53 Nation. 58⅞, Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 43, 1¾ pc. 32¾, Bankakt. —, Wissel op Londen 116⅜, Weenen 88⅝; Parijs —, Diskonto —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 20 Januarij.

Van Tarwe verkocht: 131 ℔ Waard en Groet *f* 290.
Van Rogge: 119 ℔ Archangel *f* 185; 120 ℔ Petersb. *f* 187.

ROTTERDAM, 21 Jan. Tarwe: per 100 Ned. ℔ j. witb. Poolsche *f* 13.75; 153/2 ℔ dito dito *f* 325. — Rogge: 144/2 ℔ Archangel *f* 195.

SCHIEDAM, 21 Jan. Rogge. Verkocht: 147/2 ℔ Libau *f* 200 kt. — Moutwijn *f* 13,25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20,— per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1,30 per kelel.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 23 Januarij.

GETROUWD (18 Jan.): W. M. van Bemmel met M. J. Dagneaux.
BEVALLEN (21 Jan.): G. Fransen, geb. van Leeuwen, Z.
OVERLEDEN (18 Jan.): W. A. Ooster, 10 j. — E. Schouten, geb. Helsloot, 38 j. — (19 Jan.): M. C. Wendelaar, 9 j.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 21 Jan. Berkelbach van den Sprenckel, Reinhardt, Batavia. — 22 Jan. Cupido, Mina, Suriname.
HELVOET, 21 Jan. Visser, Generaal Michiels, Tjilatjap.
BROUWERSHAVEN, 22 Jan. Kunst, Ary Scheffer, Batavia n. Dordt.

UITGEZEILD:

TEXEL, 21 Jan. Lion (st.), Londen.
HELVOET, 22 Jan. Rotterdam (st.), Marseille.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 23 Januarij, in lading naar:

Keulen.	H. Berns, Cöln, N°. 16.
Keulen.	F. W. Meeuwsen, Emma.
Francfort.	J. W. Timmermans, Frankfort N°. 21.
Maintz.	G. Reichert, Maintz N°. 4.
Maastricht.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.
Mannheim.	S. W. A. van der Poll, Europa.
Mannheim.	J. M. Kimpel, Harmonie.
Duisburg.	J. Demmer, Vrouw Maria.

AMSTERDAM, 9 Januarij, vertrokken naar:

Mannheim.	J. M. Kimpel, Harmonie.

Rijnhoogte ARNHEM, 21 Jan. Del 7 p. 6 duim.
KEULEN, 22 Jan. 9 v. 2 d.

Advertentiën.

(2237) Heden overleed ons eenigst Kind, CAROLINA ALEIDA WILHELMINA MARIA, in den leeftijd van ruim 1½ jaar.

OUDEWATER, 20 Januarij 1860.
J. PUTMAN.
G. S. J. H. M. PUTMAN, geb. GEURVORST.

(2241) Voor een Katholiek **Genees-, Heel- en Verloskundige**, is er in eene aan Spoor en Vaart gelegene Gemeente een ruim bestaan te vinden. Adres bij den Uitgever dezer Courant onder Lett. Z. H. met gefrankeerde brieven.

(2240) Het Parochiaal Kerkbestuur van den H. Willibrordus, binnen de Veste te Amsterdam, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat bij de **Uitloting van Aandeelen** in de Leening tot den Opbouw der Parochiekerk, welke heeft plaats gehad den 20 Januarij jl., uitgetrokken zijn: N°. 25, 68, 130 en 187. De aflossing dezer Aandeelen zal geschieden van af 1°. Februarij ek. ten kantore van den Heer A. T. VAN DER KRABBEN, op de Prinsengracht over het Amstelveld te Amsterdam, bij wien tevens de Coupons, verschijnende 1° Februarij 1860, zullen betaald worden des Dingsdags en Donderdags van 10 tot 2 ure, gedurende de maand Februarij.

AMSTERDAM, 21 Januarij 1860.

(2239) De ondergeteekende verklaart op getuigenissen van onderscheidene bevoegde beoordeelaars, dat de Heer L. IJPMA, *Orgelmaker te Alkmaar*, door den uitmuntend kelijken kunstarbeid ten vorige jare aan het Orgel van *de Egmonden* verrigt, op nieuw heeft bewezen, het in hem gestelde vertrouwen volkomen waardig te zijn; terwijl onze Gemeente eenparig, zoowel over de voortreffelijke welluidendheid van haar Orgel, als over de soliede behandeling van den Heer IJPMA hare tevredenheid volgaarne openlijk bij dezen betuigt — ter hulding van 's mans verdiensten en tot narigt aan belanghebbende Kerkbesturen.

F. F. MEIJER, Pr.

EGMOND, 20 Januarij 1860.

Zeldzame Gelegenheid.

Voor **Kerken** of **Gestichten**, bestaat eene buitengewone, nooit terugkeerende gelegenheid, zich zonder eenige bezwarende onkosten te voorzien, van:

a. Eene zeer fraaije echt zilveren en zilver vergulden **REMONSTRANS**, in Gothieke of moderne stijl naar verkiezing, en:

b. Eeene Gothiesche zilver vergulde **KELK**.

Hiertoe wordt alleen vereischt de verzekering eener jaarlijksche renten van 5 ten honderd der koopprijs, terwijl de aflossing dezer koopprijs gedeeltelijk of geheel na verloop van eenige jaren, volgens bepaling van den kooper, kan geschieden — de prijzen der voorwerpen zijn zoo laag mogelijk gesteld. Nadere informatiën *franco* bij

A. WILSON,
(2238) Koestraat, K. 219, Amsterdam.

Bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN is ter perse, om eerstdaags te verschijnen:

DE PAUS IN 1859.

EEN WOORD
VOOR DE
KATHOLIEKEN VAN NEDERLAND,
DOOR
Dr. W. J. F. NUIJENS.
Prijs 30 Cts.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.